

תוכניות

החג בבית

השכנו, אחרי הרעש וההמולה של ה' פיסוס, יתחילו הרעש וההמולה האמיתיים, אשר עליהם הוצא תקציב רשמי של שניים וחצי מיליון ל"י וכמה מיליונים נוספים בלתי-רשמיים. במשרדי שרות השידור ערכה חברות אנשים עישה את התיעוצות האחד רונה, לפני שעת הש"ש. אנשי קול ישראל ונלי צה"ל, שאוחדו לצורך החג, סיכמו את משימתם הגדולה ביותר: הכנסת חג העצמי מאות לבית המאזין, אשר יעדר ממקום האירועים.

חיילי האלמוות. יום ג' יהיה יום הידור לעובדי שתי תחנות השידור. בשעה 12 בצהריים תועבר הישיבה החגיגית של הכנסת, במישור מבנין הכנסת. מאוחר יותר, ב-19.15, ישודר נאום הנשיא ליום הזכרון ופתיחת חגיגות העצמאות, ואילו ב-20.00 אותו יום תשודר תוכנית מיוחדת לזכר הגופלים, בה תקרא תנה רובינא פרקים מנוגלי אש. ב-20.30, בניג צה"ל, תשודר הפואמה פזאל, בליחי מוסקלי. הפואמה, יצירתו של איש חטיבת הראל לשעבר הרצל קדמון, נכתבה לציון אחד מלוחמי החטיבה, שנפל בקרב. גם קונצרט תזמורת קול ישראל, ב-21.15 אותו ערב, יוקדש ליום הזכרון. קונסטה חדשה, למען יושללים, מאת קראל שלמון, תושמע בביצוע בכורה עולמי בהשתתפות הסוליסטים רוזה סנדר (סופראן) ואפרים בירן בריטון. הקונסטה, מתארת בפסיקה המלל שלה, את הקרב האחרון על גוש עציון. מתוכניות יום ד', יום הזכרון, יש לציון את השידורים המוסיקאליים, כולם על שירת המוסיקה הישראלית המוקדשת לגופלים. חיילי האלמוות, יצירתו של צבי בן יוסף שנפל במלחמת העצמאות, היא רק אחת מרבות שתאזינן את היום.

מסגן לילי ועליצות. נאום דויד בן גוריון, שישודר ב-18.30 בערב, יהיה גשר בין יום הזכרון לגופלים וחגיגות יום העצמאות העשירי.

מרכז הערב: יומן חדשות חי, בהנהלתו של נקדימון רוגל, יביא למאזין שוחרר-הבית את מהלך חגיגות יום העצמאות, משש נקודות שונות בארץ: האצטדיון ברמת-גן, בו יערך המסגן היללי של צה"ל; במות העשור בתל-אביב (היכל התרבות); ירושלים, חופיה (בית הקרנות), ועיר העולים רמלה. מיקרופון אחר, משוטט, יקליט את עליצות החג ב"קודות אחרות כגוש דן והשרון. בשעה 23.00, עם תום השידור המיוחד, יעבור מרכז השידור לבמת הבידור שליד היכל התרבות משם תשודר משך 30 דקות תוכנית בידור מיוחדת. לאחר מכן יעמיק תקליטים ולהקות נוגנים מחולות-עם, עד אחר הצהר.

ירדי המדינה. שידורי יום ה', יום העצמאות, יחלו ביד בבוקר וימשכו ללא הפסקה עד הצות. תוכנית הבוקר: בואו ונעשה הכרה — מרים הרמן וחנה טראוב הכינו למאזין ראיון של 30 דקות עם עשרות ילדים בני עשר, שתאריך לידתם ה' באייר תש"ח. תוכנית שניה, המבטיחה הרבה יותר מלל, היא תוכניתו של יעקב בן הרצל, מוין השנים — עשר שנות המדינה, על אירותיהן וצוליליהן. שיגרת למדי.

בשעה 14.45 ייסר המיקרופון לרשותו של רבי-שדרן נחמיה בן-אברהם. בן-אברהם, ב" לחית שני מיקרופונים אחרים ושני קבינים אחרים, שיוצבו לאורך מסלול המצעד בירושלים, ימסור תיאור חי, בן 45 דקות של מהלך המצעד.

ספרו של משה שמיר, פרקי אליה, המוקדש לאחיו שנפל בדרך יאזור, יבוא במקום התס-כת, שהיה חייב להיבחר במסגרת תחרות הסטיתים של קול ישראל. תחרות זו נכשלה מחוסר משתתפים, ומיכאל אוהר הסכיח את ספרו של שמיר, לתסכית-במקום בן שעה.

השידור המרכזי של יום ו', יהיה העברת שיחזור טכס הקמת המדינה (14.15), מאולם המוזיאון בתל-אביב. הטכס, שיוקלט כולו, ישודר שנית, למי שלא היה ליד המקלט בשעת הצהריים, בשעה 18.30 בערב.

שבת, היום השלישי של החג, יביא למאזין העמיק שעה של הדים מיום העצמאות, כפי שהוקלטו על-ידי קול ישראל. חידון לילי המדינה, בעריכתו של שמואל רוזן, בו תשתתף נבחרת של ילדים שגוללו בה' ב' אייר תש"ח, ישודר ב-20.00.

נעילת מישורי החג: בין השעות 17.00 ל-18.00 ביום א', יעמיד קול ישראל את גליו לרשות טכס פתיחת קריית האוניברסיטה.

תצוגה רצחנית

אחרי שפרע השכנו את חשבון העם הישראלי עם ראש ממשלת ברית-המועצות, ניקיטה כרושצ'וב, בכנותו את ראינו המפורסם כהעלאת גרה באושה, בילה ח"כ משה שרת ערב בחברת אשתו צפרורה, באחד מבתי הקפה התל-אביבים ברחוב דיוני גוף, נראה כשהוא נהנה מאוד למראה ה' נערות ההדורות שעברו על פניו. פחות מאושר היה ח"כ הצ"כ עזרא איכילוב, שהופיע באיחור לפתיחת ועידת מכבי הוא סירב לעלות על במת הנכבדים, בהסבירו: "איחתי — אשלם קנס!". קנס מסוג אחר שילם חבר קיבוץ עין-השופט שמועון (גבעתי) אבירן, מספק חטיבת גבעתי במלחמת העצמאות. כאשר ביקש אבירן רשות לבקר בארצות-הברית, סירבה ממשלת ארצות-הברית להעניק לו רשות כניסה, בשל עברו הקומוניסטי (בגרמניה). הפתעה לא נעימה ציפתה גם לראש ממשלת ישראל, דויד בן-גוריון. בועידת איגוד פועלי ה' מתכת הועלתה הצעה לשלוח, בין השאר, ברכה גם לו. אולם נציגי מפ"ם באיגוד התנגדו להצעה זו, בטענה: "בכל העולם כבר בוטל פולחן האיטיות". סיכסוך חריף פרץ השכנו בין התזמורת הפילהרמונית לועדת העשור, כאשר התנגדה התז-



מראג' מציג פניון לכבוד הנשיא

מורת להקמת במת בידור ביום העצמאות ליד היכל התרבות. הרעש, טענו אנשי התזמורת, יפריע לקונצרט שיערך אותה שעה בהיכל. כאשר ניסה יעקב אגמון, מנהל מחלקת המופנים של חגיגות העשור,

אנשים

לשכנו את אברהם כהן, מזכיר התזמורת "הרי אמרתם כי היכל התרבות הוא אטום לצרכי אקוסטיקה" השיב לו כהן: "זה היה רק בשביל פירסומת". . . איש שורת המתנדבים אליקים העזני נתגלה השכנו כמוחה לריקודים. בכסאן מדריכי המכבי הצעיר פורסם מאמר שלו, הון בבועית ריקודי העשור. . . לפנחס (פ. עשהאל) שרה, איש הארץ, אשר קיבל את חטיבת המדור עוזי בעתון, במקומו של בנימין תמוז, לא היה זמן לריקודים. אחרי פסירסם, ב' עקבות פירסומי הארץ על נאומו של כרוש ציב, פנינים מסוג "אבל אתה, אדון כרוש ציב, את הגירה שלך לא ניקית", קיבל העתון תגובות חריפות מגורמים שונים על הסגנון בו נכתבו הדברים. בעוד שקודם לכן היה המדור עוזי מופיע כמעט מדי יום ביומו, הרי מאז יום ראשון בשבוע שעבר הופיע רק פעמים. . . מומחיות מסוג אחר גילה איש התיאטרון הקאמרי יוסף (פפר) מירוא. כשהוא לבוש במדי צה"ל ללא דרגות, ותבוש כומתה שחורה, נראה פפו באצטדיון רמת-גן, נותן הוראות לאחראים להופעות השונות. מילוא הוא הבמאי והיועץ האמנותי של מסגן צה"ל ברמת-גן. הסבירו קציני צה"ל האחראים למסגן: "ההסתערות על יעד מבוצר, שתוצג במסגן, לא תהיה אולי כל כך מדויקת מבחינה טאקטית, אולם יהיה לה אפקט תיאטרלי רב". . . תצוגה שונה לגמרי ערך הממונה על שרותי הבטחון ב' סוריה, עבד אדיחמיד פראג', בהגיעו השכנו לקהיר. שעה שרבו הניחושים, כי טס להעמיד את עבד אל-נאצר על הסכנות הנרקמות והולכות למשטרו בדמשק, כינס סראני את העתונאים, הציג לראיה את ה' פניון הערבי המוזהב, שנמסר על-ידי המלך סעוד. לדבריו, כדי לרצוח בו את נשיא רע"ם.



מחנה עופלפת

לכבוד יום העצמאות המציא דן בן-אמוץ תעלול חדש. הוא מופיע כשבידו חבילת סוכריות, אתן הא מציע לכל ידידיו "לכבוד שנת העשור". מאחר שכל אחד ממכריו רואה לעצמו מצחה לקחת סוכריה מידי דן, נבלעות הסוכריות בו במקום, מביאות את אוכליהן לידי דמעות — תוצאת הפילפול ש' בתוך הסוכריות. ואו מרגיע דן את קרבי נותניו: "אין דבר, זה רק ציאנאלי". . . חתביב מסוג אחר יש לאורי זחר, שחקן להקת בצל רוק. אורי מעשן-מקטרת מובהק, המעש כשמונה מקטרות ליום, גילה כי הוא טובל את הטבק לפני העשון בקוניאק, עם קצת מיץ לימון. לעומת זאת, הוא מקבל בחילה מטבק הסבול במיץ תפוחי-עץ. . . תיאבון שונה גלחה שחקנית תיאטרון זירה ריקה זראי, העושה מאמצים ראויים ל' המרכה לרות בקצב מהיר. בשעת לילה מאוחרת, אחרי ההצגה, נראתה ריקה כש' היא מוציאה פודריה קטנה, ובה שני נתחי כרובית קטנים מבושלים, לארוחת הערב. . . אב, בגלל שבינת בעלי בתי-הקולנוע, זכה השכנו תיאטרון זירה להקה מבקרים מיוחד במינו. כאשר שרה זראי את קטע השיר בהצגת נחטוף אותו בשקט. האומר: "אנוכי הבת המחוננת", צעק מישוה מתוך הקהל: "זאת בת מחוננת זאת!". הדבר הרגיו במיוחד את יוחנן זראי, בעלה של ריקה, שישב ליד הפסנתר. הוא המשיך לנגן, ותוך כדי נגינה צעק לעבר המפריע באולם:



פפו מביים סדים לכבוד ההצגה

"שתוק, או שאני מוציא אותך החוצה". . . תור גדול של תורמים התקבץ השכנו ליד תחנת ההתרמה של מצעד הפרוסות, ליד קפה רוזל בתל-אביב. לאנשים שהתפלאו לפשר גל ההתנדבות ההמוני, התברר כי הסיבה נעוצה בעובדה שהמחירימה, אשר עזרה את הסיכות לתורמים, היתה נערת הזוהר מספר 1 מלכה רזושטיין. . . אב, לתפירת תל-אביב מצפן בשבועות הקרובים עבודה קדחתנית. שיפפה שפרצה בשבת בדידתה של מלכה כתוצאה מקצר חשמלי, השמידה את כל הגדרובה שלה השאירה אותה ללא חל-בשות מתאימות לחגיגות העצמאות. . . ערב נסיעת נבחרת הכדורסל של מכבי תל-אביב לרומניה, נראה שחקן הקבוצה אברהם שניאורז' בתולצה אדומה צעקנית — "כמו הדגל הרומני", לדבריו. . . הסבר אחר היה למזכיר ההתאחדות לכדורגל יוסף רגן, שיש אל מדוע הוא מופיע באפודה שחורה-דגן. הידוע כאוהד מושבע של קבוצת הכדורגל האנגלית ניוקאסל, השיב: "אני מתאבל. הקבוצה שלי עומדת לרדת לליגה ב'". . . מאושרים יותר היו זוג הכדורגלנים יעקב חודורוב ויוסף מרימוביץ', אשר תכו השכנו את חנות הספורט שלהם. ליום ה' פתיחה קיבלו מכתב-ברכה מהכדורגל ה' הלשי ג'ון צ'ארלס, השוהה עתה בשווייץ. אולם יום אחד לאחר מכן נפגמה שמחתם אלוף-משנה שמואל פוחר מרכיב הנב' חרת הישראלית בכדורגל החילט להוציא את חודורוב מהסגל, אחרי שלא הופיע לאימונים בשל ההכנות לפתיחת חנותו. . . גורל דוכה מצפה גם ליוסף נחמאיס שחקן מכבי תל-אביב, ואיש הסגל. אחרי ששבר את אצבעו במשחק השבת, יום לנחמאיס סוכיים מעטים להמריא בעוד חודש לטוקיו. . . למתאגרף הישראלי דוד עובד השוהה תה בעאנגליה היה יותר מזה. הוא הצליח השבת לגבור על אלוף אירלנד באיגרוף במשקל נוצה-

פסוקי השבוע

- מאזניים: "הספרות של מאזניים היא צפור ללא בשר, שנתמרטה כנפה וכבר נשרו גוצותיה."
- יעקב אגמון, מנהל מחלקת המפנים של ועדת העשור, על הסכסוך בין ועדת העשור לתזמורת הפילהרמונית: "התשיעית של בטהובן מפריעה לעשירית של מדינת ישראל."
- העתונאי האמריקאי סידני הרים, על אופים של התיירים האמריקאים: "הרבה אמריקאים לא היו עולים לשמיים, אילו היו יודעים שאי-אפשר לשלוח משם בחזרה גלויות מצו-יירות."
- הפזמונאי ירדי מנוסי: "תל-אביב היא פרבר של עיר שאיננה."
- שוטר נבחרת ישראל בכדורגל יעקב חודורוב, אחרי שהוריד תשעה קילוגרם ממשקלו, בהכנות לפתיחת חנותו החדשה: "הפתרון לבעית הכושר הגופני לשחקני הנבחרת, הוא לתת לכל אחד מהם לפתוח חנות."
- מנהל ועדת-העשור תדי קולק, במסיבת-עיתונאים ערב החג: "לא תנועות-העושר ולא תנועות החלוצ הביאו עולים לארץ, אלא תנועת התיירות."
- נשיא ההסתדרות הציונית הד"ר נחום גולד'ר מן: "התאכזתי מכל המפלגות בישראל. הן אינם מפלגות של מדינות אלא של ראשי-ערים."
- העתונאי שלום רזונמלד, על הדיונים לפיצול תנובה: "יוקמו שלושה מדורים: אחד ללבן, אחד ללבניה והשלישי ללבון."
- המשורר יוצא הפלמ"ח חיים גורי, בהערכה מחודשת של הסיוון: "אלה שהסגירו בידי הבולשת הבריסית חלק ממפקדי הפורשים עשו טעות איומה והכתימו את ההגנה. הסגרת הפורשים לידי הבריסים היתה פשע."
- שר התחבורה מרדכי נמיר, בנאום נגד הנהלת סולל בונה, בועד הפועל של ההסתדרות: "הכובע של סולל בונה מלפני 30 שנה אינו מתאים לראש של ההסתדרות כיום."
- המבקר י. ד. אברמסקי, על כסאן אגודת הסופרים,